

zemlja in nebo“, „bodi zdrava domovina“, „na goro, na goro, na strme vrhè“, sè srebrno čistimi glasovi popevali, in goste razveseljevali, kateri so svoje pripoznanje s ploskanjem in „dobro“ klicem naznanjevali. K prvi napitnici pa se je cesarska pesem igrala in od šolske mladine navdušeno pela. Starim in mladim, vsem navzočim domačim in došlim stranskim bode ta lepa vesela svečanost na žive dni v nepozabljivem spominu ostala. Žal, da so veseli dnevi tako kratki in redki, le v nebesih je vedno veselje domá. — G. —

Iz Vranskega. (Slovesnost.) Slavnost, priredjena po občini in tukajšnjih društvi v spomin 40-letnice vladanja našega presvitlega cesarja se nam je prav ugodno obnesla. Že predvečer bila je velika bakljada z godbo peškolka št. 97, streljanje, umetalni ogenj, med kojim se je posebno odlikovalo ime cesarja, lesketajoče se v bengaličnih iskrach. Trg je bil krasno razsvitljen in ljudstva se je kar gnjetlo. Napitnico g. Schwentnerja presv. cesarju spremljala je godba s cesarsko pesmijo in gromovito živio donelo je iz stoterih grl! Dne 28. avg. služili so prč. gospod župnik levitirano slov. sv. mašo z zahvalno pesmijo. Po sv. maši bilo je 21 revežev obdarovanih in ob 11. uri odposlal se je telegram udanosti presvitlemu cesarju. Že radostjo nam je potrditi, da je bila slavnost Vranska jedna izmed najsijajnejših!

S Ptuja. (Učit. zbor.) Učiteljstvo našega okraja imelo je 9. avg. svoje letošnje uradno zborovanje v šolskem poslopji okolice Ptujске. Ob polu osmih zjutraj je bila slovesna sv. maša z zahvalno pesnijo in cesarsko himno v minorijskih cerkvi. Nad 50 došlih učiteljev in učiteljic in mnogo pobožnega ljudstva je bilo prisotnega pri svetej maši. Učitelji pevci so peli izborno Miklošičevo mešo. Točno ob pol devetih se je pričelo uradno zborovanje. Na dnevnem redu so bile med drugimi te-le točke: 1. Opazke c. kr. okraj. šol. nadzorništva. 2. Kako naj učitelj z učenci štiridesetletnico vladanja Njih veličanstva presvitlega cesarja dostojno in v trajen spomin proslavi? 3. O trtni uši in ameriških trtah. 4. O popravi in notranji uredbi nemških učnih knjig za slov. ljudske šole. Gospod nadzornik Ranner je, otvorivši zborovanje z navduševalnimi besedami, v pol ure trajajočem izbornem govoru slikal življenje in delovanje našega premilega cesarja Frana Josipa I. ter posebno povzdigoval in povdarjal njega plamtečo ljubezen do ljudske šole in njegovo brezmejno, prav očetovsko darežljivost in požrtvovalnost pri šolskih stvabah. Vsem zbranim učiteljem so srea radosti zaigrala in gromoviti trikratni živio! presvitlemu cesarju je zadonel iz kipečih src. Na to se je prečital nastopni telegram ter bil takoj odposlan na c. kr. namestnika v Gradec: „Baron Kübeck,

namestnik, Gradec. Učiteljstvo Ptujskega okraja je pričelo denešnje okrajno učiteljsko zborovanje v neposredni izraz svojih iskrenih lojalnih čuvstev s slovesno službo božjo in s „Te deum“, postavilo način — kakó naj učitelj z učenci štiridesetletnico vladanja Njih veličanstva presvitlega cesarja dostojno in v trajen spomin proslavi kot prvo točko razpravam ter se posluži denešnje prilike, da tudi od svoje strani po končanem zborovanji to redko slavnost slavi. Pooblaščen od učiteljstva, prosim to izjavo blagohotno na znanje vzeti. Ranner.“ V teku razprav je največ zanimanja in znatiželjnosti vzbujala točka o trtni uši in ameriških trtah in prisotni, na čelu g. nadzornik sam, so gospoda poročevalca kar obsipali z raznovrstnimi vprašanji, na katera je gospod predavatelj spretno in v občo zadovoljnost temeljito in prepričevalno odgovarjal. Konečno mi je čast pohvalno in priznalno omenjati, da so se skoro vsa poročila, kakor tudi razgovori v slovenščini vršili. Ob dveh popoldne se je zborovanje završilo, na kar je sledil vkupen obed pri g. Vojšku, katerega so se udeležili vsi zbrani učitelji in učiteljice. Govorilo in napivalo se je od gospoda nadzornika presvitlemu cesarju, poročevalcem, prisotnim damam, kakor tudi prelepej misli, naj bi bil denešnji dan povod zopetni bratovski ljubezni in slogi med učitelji Ptujskega okraja, naj bi se opustile vse osobne mržnje in jalovi predsodki po prevzvišenem geslu našega modrega vladarja: „Viribus unitis.“

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar je bival prve dni tega tedna na južnem Českem, v mestu Pisek. Zavoljo dežja vojaških vaj ni bilo, tembolj pa je tamošnje ljudstvo pokazalo Nj. veličanstvu svoje domoljubje in ljubezen do ces. rodbine. — Iz štaj. dež. zbora izvemo, da so naši poslanci koj v 3. seji izročili vladi predlog, naj napravi trsnice za ameriške trte, ter naroči potovalnima učiteljema, da poučujeta ljudstvo v ravnanji z njimi. Trte naj se delé pa brezplačno vinorejcem. Oboje je vladi mogoče, toda ni še gotovo, če jo je volja! — Koroško mesto, kedaj čisto slovensko, Beljak ima sedaj spomenik Jožefa II. V nedeljo dne 2. septembra so ga odkrili, se vé, da sami Velikonemci, Slovencem so pa dovolili, da so poslušali slavonspeve nemške kulture in če so hoteli, še kaj več. Upamo, da ni bilo slov. poslušalcev veliko. — V Spodnjem Dravberku se ustanavlja slov. bralno društvo in je vsled tega veliko upitja po nemških listih, češ, da je to predrzno! — Minister za poljedelstvo, grof Falkenhayn, biva v Trbiži ter si ogleduje delo kaznjencev ob tamošnjem hudourniku. Napravljaja se mu nov jarek. — Dež. glavar za Kranj-

sko je postal dr. Poklukar ter je že prevzel svoja opravila. Slavnost 25letnice Ljublj. Sokola v dneh 8. in 9. septembra bode velika ter pride na njo veliko českih Sokolcev. Tudi naš, Savinjski ne izostane. — Slov. „bralno društvo“ v Gorici ni dobilo dovoljenja za blagoslovljenja nove zastave za dne 16. septembra, kje kedaj pozneje pa ga neki dobode, če ponovi svojo prošnjo. Vlada se boji da si ne prideta tisti den slov. in neko ital. pomožno društvo v lasi, kajti zadnje društvo ima tedaj enako blagoslovljenje. Dobro, če je vlada previdna, toda zakaj ravno slov. društvu na kvar? — Urednik „Edinosti“, ki izhaja po dveh krat v tednu, Lovro Žvab je umrl na svojem domu, v Dutovljah. — Dež. poslanec za Koperski okraj je župan v Buzetu, Hrvat Franjo Flego, njegov nasprotnik, E. Lampe, je dobil samo 17 glasov. — K vojaškim vajam pri Zagrebu, ki se vršé koncem prihodnjega tedna, pride tudi svitli cesar. — Sedanji hrvaški ban, grof Khuen-Hedervary, stopi v ogersko ministerstvo, najbrž bode minister za trgovino. — Minister Tisza uvideva, da pri ogerskih davkarijah ni vse v redu ter hoče z novo postavo spraviti va-nje več reda. Mi mu želimo za to veliko sreče, več, kakor se je vidi pri njegovih drugih postavah.

Vunanje države. Več listov razpravlja vprašanje, bo-li še mogoče sv. Očetu ostati v Rimu, kedar pride nova kazenska postava v Italiji v veljavo. Vsled nje bode jako težko za duhovnike, skoraj že lahko rečemo, dihanje. Kaj da storé sv. Oče, tega se ve, da ne zna nihče, ali nemogoče ni, da otresejo kedaj Rimski prah s svojih nog ter se izselijo, recimo, na Malto. — Italijanski kralj Humbert, je lahko vesel svojega potovanja po Romagni, kajti ljudstvo ga je vzprejemalo povsod, če ne z navdušenjem, vsaj dostojno. Ljudstvu je še kralj le ljubši, kakor pa republikanski glavači. — Na Francoskem dela se bolj kakor kedaj, da dobi vsa armada k malu nove puške. Vidno je, da se pripravlja Francija za vojsko ali to je gotovo, da sama ne bod nikoli kos Nemčiji. — Kedaj in kod pojde nemški cesar Viljem II. v Rim, to še ni dognano, vendar pa je to gotovo, da ga sv. Oče vspremjó. — Najmlajša sestra nemškega cesarja, Sofija, je v zarokah s prestolonaslednikom Grškim. Sedaj se pravi, da se snideta še te jeseni avstrijski cesar in ruski car — in to kje blizu Kjernjevic sredi tega meseca Bolgarski vladi dela roparstvo velike preglavice in izda le malo, če tudi vesi ljudi te baže h krati, ko dobi koga v pest. Bržko ne pa so ti ljudje plačani Bog zna, od koga v to, naj ne pride uboga dežela do miru. — Vprašanje srbskega kralja in kraljice ne bo še tako hitro pri konci, sedaj je na lastne želje kralja stvar odložena za tri mesece. Pravi se, da pride skorej gotovo do sprave med njima. — Turška

vlada ima nov strah in to zavoljo dežele Tripolis na severnih obalih Afrike. Dozdeva se ji, da steza Italija svoje roke po njej. Ni nemogoče. Nemški častniki pa ostanejo še na dalje pri turški vojni. — Za voljo Masave ima Italija še vedno svoj križ in je le sreča za-njo, da ima za-se Avstrijo in Nemčijo. vse druge države pa so zoper njo, češ, da nima pravice, zasesti te dežele. — V Baltimore, velikem mestu severne Amerike, so imeli v nedeljo dne 2. septembra velik ogenj. Sedem ognjegascv je zgrolo, škode pa je do treh milj. goldinarjev.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Konec.)

Trije smo spali, eden pa je slabe laške smodke žgal in bedel, da nismo mimo Asisija odšli. Ravno je bilo o polnoči, ko v Asisiji izstopimo. Čakal nas je pokrit voz, a bil je tesen in nizek, da se komaj v njega stlačimo. Voz je bil kakor naših kopunarjev, samo da so ob straneh bila mesto lesenih klinev okna. V mesto se peljamo vkreber še dobre pol ure.

Mestna vrata so bila že zatvorjena, in precej dolgo smo trkali, predno so se nam odprla. Ponočni varuh vzdigne svetilnico in nam posveti pred lice in nas ocenja, ali bi bilo varno takšne ponočne tiče v mesto spustiti ali ne. Ko pa vidi romarje pred seboj, segne z roko, kakor bi se menil odkriti, a o pravem času še se zave, da je vojaška oseba in je rajši salutiral.

Zdaj se nam je pa godilo, kakor nekaj v Betlehemu sv. Jožefu. Trkali smo po celem mestu, pa nas niso nikjer hoteli imeti, ker je na večer prišlo v mesto nad 500 belgijskih romarjev, ki so vse gostilnice napolnili. Slednjič se nas vendar nek hlapec usmili, da nas vsaj v pivnico spusti. Kakor bi trenil, so moji tovariši splezali vsak na svojo mizo in so tudi precej zapali. Ena miza je bila še prazna. Jaz sem sicer skušal si drugače posteljo vrediti, a slednjič sem se tudi jaz zdeval na mizo ter porinil potno torbo pod glavo in sem jako dobro spal. Ko sem zjutraj postavljaj svoje nemarno telo po konci, bolele so me vse kosti. Če je bila huda noč, pa je bilo jutro veselo, meševal sem namreč na grobu sv. Frančiška, ter molil, da bi zamogel zmiraj z veselim srcem Bogu služiti, kakor je bil tudi sv. Frančišek vsakrat vedrega lica. Obiskali smo tudi dom sv. Frančiška in njegovo izbico, ki pa je zdaj v majhno kapelico predelana.

Potem še pogledamo v cerkvo sv. Klare. Njeno trupljo počiva pod velikim altarjem v stekleni trugi, in tedaj smo ga lepo videli.